

Боби и Кралят на вирусите – приказка за най-малките

22 март 2020

Боби и Кралят на вирусите, приказката за най-малките разказва **Виргиния Василева,**

детски психолог в Карин дом.

Тази приказка е създадена за детето, на което се чете. Желателно е родителят да прочете първо приказката на ум, за да прецени дали ще я предложи на детето в оригинал, или ще адаптира съдържанието ѝ спрямо контекста на семейната ситуация. Началото на приказката може да бъде променено, спрямо условията, в които детето расте – в голям град, в село, с мама и тати, само с мама, или и с баба и дядо, брат, сестра. Боби е на толкова години, на колкото е детето. Целта е детето да се припознае и да разбере, че в момента не само то преживява промени.

Боби беше на (годините на детето) години. Той живееше с майка си и баща си в един красив голям град/ едно селце, ...

Всеки ден Боби ставаше рано, миеше си зъбките и личицето, гушваше мама и тати и отиваше на детска градина/ ясла. Там Боби имаше приятели, с които си играеше, пееха песнички, учеха интересни неща. Когато родителите му го вземаха обикновено минаваха през детската площадка, където Боби се забавляваше с децата от квартала. Майка му и баща му

напомняха на Боби, че като се приберат вкъщи първо си мият ръцете и след това се сядат на масата за хранене.

От няколко дни обаче се случваха странни, необясними неща... Сякаш някой беше омагьосал големите и те станаха някак си различни... Всичко започна с „Мий си ръцете“, но това „Мий си ръцете“ беше много, много често и някак си, когато го казваше мама беше напрегната. Веднъж на площадката Боби си хареса една лъскава опаковка и я взе. Мама му направи забележка, а щом Боби си лапна пръстчето, тя така се развика, сякаш се уплаши от някакво невидимо чудовище: „Нали ти казах да не пипаш нищо! Не си лапай ръцете!“... И се прибраха.

След това вече не ходеха на площадката. Спряха да водят Боби и в детската градина. Мама и тати почти постоянно слушаха Новините, говореха по телефона или си разказваха непонятни неща за някой си страшен Коронавирус. Напълниха всички шкафове с храна и всякакви други неща. Толкова много неща вкъщи Боби никога не беше виждал. А след това даже родителите му спряха да ходят на работа – по цял ден си играеха пред компютрите, правейки се на важни. Хем си бяха вкъщи, хем казваха, че работят и нямаха време за игра.

А Боби трябваше да си играе тихичко и да не им пречи или го пращаха в другата стая. Спряха да ходят на гости на леля, дори не се виждаха с баба и дядо (при четене в тази част родителят може да опише промените, които са настъпили в живота на тяхното семейство). От прозореца си Боби виждаше хора с маски, такива маски мама и тати слагаха, когато излизаха навън. Купиха и за Боби и му казаха, че маската ще го пази от вирусите, ако се наложи да излиза от дома. Тогавя Боби разбра за вирусите. И преди му бяха разказвали за тях. Но едва сега Боби разбираше, че това е нещо много важно. Вирусите бяха едни малки същества, които създаваха болести.

Една вечер мама прегърна Боби и му обясни:

- Когато си здрав всичко е наред. Когато си болен не ти се играе, кашляш, уморен си и пиеш лекарства. Има едни малки същества, наречени вируси. Те са толкова мънички, че дори не ги забелязваме. Когато някой кашля срещу теб, вирусите излизат от устата му и започват да летят във въздуха наоколо. Ако си наблизо тези вируси могат да влязат в твоята уста или в нослето ти и да те разболеят. Но ако си далеч от другите хора, вирусите няма да стигнат до теб, защото крилцата им са малки, уморяват се и падат на земята... По същия начин може да има вируси и върху играчките, пейките, дрехите... Когато ги пипнеш те се залепват за ръката ти и ако не си измиеш ръцете, вирусът може да попадне в устата, носа или очите ти и

така може да се разболееш. Боби, аз много те обичам- каза майка му- и искам да си здрав. Ти искаш ли да бъдеш здрав и да си играеш?- попита майка му.

- Искам- отвърна натъжен Боби- Мамо, толкова ли е страшно?- сгуши се в нея Боби и даже потрепери.

- Ако не се пазим може и да бъде страшно – отвърна спокойно майка му – но ние сме взели всички възможни мерки. Важно е да стоим на разстояние от другите хора, да излизаме рядко и често да си мием ръцете. Гласът на мама беше тих и спокоен, и Боби продължи да я слуша.

- Тази зима по нашите земи дойде Кралят на вирусите, той е по-голям и посилен от малките вируси и създава сериозни болести. Но щом сме вкъщи и си мием ръцете сме в безопасност. Лекарите скоро ще създадат лекарство, ще напръскат с него земята ни и Кралят на вирусите ще избяга надалеч. Тогава ние отново ще тръгнем на работа, а ти и приятелите ти- на детска градина. Ще ходим на площадките и в детските кътове, ще отидем и на гости на леля ти- каза мама и погали нежно Боби по главичката.

Боби разбра, че щом си миет ръцете и си играе вкъщи е в безопасност. Все пак имаше и хубави неща в това да си стоиш вкъщи. Например, вчера намери една количка, която беше забравил зад дивана, онзи ден мама му сготви любимия сладкиш, дето преди все нямаше време за него. А тати му показа как се прави самолет от хартия (тук всеки родител може да добави нещата, които детето обича да прави вкъщи, новите игри, любими филмчета и т.н.)... И докато си мислеше всички тези приятни неща, Боби заспа спокоен.

Автор: *Виргиния Василева. Като психолог в Карин дом, Вержи провежда групова и индивидуална терапия с деца с различни затруднения като прилага семейно- ориентиран и семейно медиран подход. Вярва, че успешна е тази терапия, която обединява целият микросвят на детето- семейство, детска градина, терапевти. Вержи е сертифициран АВА и PECS терапевт. През 2017г. придобива европейски сертификат по психотерапия.*

Бъдете и вие здрави и спокойни! Разказвайте, четете и говорете на малкото дете, защото макар и още малки, децата усещат нашата тревожност, а промяната на ежедневието е стрес, както за възрастните, така и за децата!